

Propozycje tematów badań antydyskryminacyjnych zgłoszone w 2015 r.

Niepełnosprawność					
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
1.	1.	Dostępność rynku pracy w usługach hotelarskich i gastronomicznych dla osób niepełnosprawnych.	Poznanie przyczyn dla których niepełnosprawni ze średnim i wyższym wykształceniem są eliminowani z tego rynku pracy ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk managerskich, mimo doświadczeń i kwalifikacji.	W realizowanych projektach, szczególnie w roku 2014 spotykaliśmy się z odmową odbycia stażu i zatrudnienia osób, które posiadają wyższe lub średnie wykształcenie i znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności. Dotyczyło to w głównej mierze prestiżowych hoteli. Nadal w tej branży osoby z niepełnosprawnościami angażuje się do prac pomocniczych, mimo posiadania stosownego wykształcenia i praktyki u osób, którym niepełnosprawność przerwało karierę zawodową w wieku powyżej 30 roku życia.	Prezes i Społeczny Rzecznik Osób Niepełnosprawnych Ziemi jeleniogórskiej
2.	2.	Dostęp do środków komunikacji publicznej i ich dostosowanie do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności i starszych w Polsce <i>(wiek)</i>	Stworzenie materiału służącego pełnej diagnozie problemu dostępu do środków komunikacji publicznej osób ze specjalnymi potrzebami: z niepełnosprawnościami i starszych. Sprawdzenie poziomu realizacji: - art. 9 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, - Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004, - Rozporządzenia (WE) NR	RPO jest instytucją wyznaczoną do monitorowania wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. Art 9 Konwencji mówi o dostępności osób z niepełnosprawnościami do środowiska fizycznego, środków transportu, informacji i komunikacji. Problem z możliwością swobodnego przemieszczania się środkami komunikacji publicznej osób z np. niepełnosprawnością ruchową jest powszechny.	Stowarzyszenie Kobiet Niepełnosprawnych ONE.pl

			1371/2007 r. z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym.		
3.	3.	Edukacja osób z niepełnosprawnościami	<p>Sprawdzenie poziomu integracji społecznej osób z niepełnosprawnościami, stosunku społeczeństwa do osób ze znaczną niesprawnością, porównanie dzieci, młodzieży i dorosłych.</p> <p>Sprawdzenie stopnia rozwoju osobistego po zakończeniu szkoły czy edukacji, jeśli osoba niepełnosprawna wymaga asystenta.</p>	W polskim społeczeństwie istnieje grupa ludzi z niepełnosprawnościami, które nie mogą rozwiązywać swoich problemów społecznych. Nie mają swoich reprezentantów – osób z niepełnosprawnościami – w organach państwowych, Sejmie, Senacie.	A.S.
4.	4.	Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnościami.		<p>brak rozwiązań pomocy dla osób z niepełnosprawnościami</p> <p>- może program dla więźniów?</p> <p>- może program dla wychowanków domów dziecka którzy nie mają gdzie pójść</p>	Fundacja Towarzystwo Przyjaciół Szalonego Wózkowicza
5.	5.	Nieprawidłowe kontakty między podopiecznym a osobą opiekującą się.		Nadużywanie władzy, przemoc, pozycja ofiary	Fundacja Towarzystwo Przyjaciół Szalonego Wózkowicza
6.	6.	dofinansowanie leków dla dzieci z chorobami rzadkimi.		Osoba kończy 18 lat i pozostaje bez dofinansowania. Czy powinna umrzeć?	Fundacja Towarzystwo Przyjaciół Szalonego Wózkowicza
7.	7.	Dyskryminacja osób z niepełnosprawnościami psycho-społecznymi, które mają pełną zdolność do czynności prawnych (nie są ubezwłasnowolnione), w pełnej realizacji ich prawa do samodecydowania i	Poznanie skali zjawiska, przypadków nieuzasadnionego ograniczania praw osób niepełnosprawnych, ale nieubezwłasnowolnionych.	Przypadki ograniczania praw osób z niepełnosprawnościami, ale nieubezwłasnowolnionych stają się coraz głośniejsze i widoczne w przestrzeni publicznej. Do organizacji pozarządowych trafiają pojedyncze sprawy, które jak się wydaje, są „wierzchołkiem góry lodowej” tego problemu. Chcemy podkreślić, że nie chodzi o ponowne zbadanie już dobrze poznanej sytuacji osób ubezwłasnowolnionych, ale właśnie tych, którzy nie są objęci	Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjn ego

		integralności psychicznej i fizycznej		tym ograniczeniem.	
8.	8.	Dyskryminacja osób niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet niepełnosprawnych, w dostępie do opieki zdrowotnej . <i>(płeć)</i>	Zbadanie w jakim stopniu utrudnione jest korzystanie ze świadczeń opieki zdrowotnej przez osoby z niepełnosprawnościami, a szczególnie niepełnosprawne kobiety.	Stwierdzenie stanu faktycznego dostępności świadczeń zdrowotnych uwzględniając: <ul style="list-style-type: none"> - utrudnienia w rejestracji (zamiast rejestracji telefonicznej lub poprzez pocztę elektroniczną obowiązek przynoszenia skierowań) - niemożność skorzystania z usług medycznych finansowanych ze środków publicznych ze względu na usytuowanie ich w obiektach z barierami architektonicznymi. - niedostosowanie urządzeń (rentgen, rezonans, tomograf, fotel stomatologiczny, ginekologiczny) do potrzeb osób z dużą niepełnosprawnością fizyczną (ruchową) oraz brak gwarantowanej pomocy w korzystaniu z tych i innych urządzeń przez te osoby. Szczególne ograniczenia spotykają kobiety niepełnosprawne – ginekologia, położnictwo - nieprzygotowanie szpitali na obecność osób niepełnosprawnych (brak łóżek z regulacją wysokości, brak podnośników, zbyt wąskie drzwi do toalet, brak możliwości kąpieli. - trudności osób głuchych czy z dysfunkcją mowy – ze względu na brak możliwości komunikacji – brak tłumaczy. 	Stowarzyszenie Kobiet Niepełnosprawnych One.pl
9.	9.	Dyskryminacja kobiet/dziewcząt z niepełnosprawnością (w podziale na rodzaje niepełnosprawności) w dostępie do opieki zdrowotnej, w tym w obszarze zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet.	Określenie skali i specyfiki dyskryminacji kobiet/dziewcząt z niepełnosprawnością (w podziale na rodzaje niepełnosprawności) w dostępie do opieki zdrowotnej, w tym w obszarze zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet. Określenie potrzeb kobiet/dziewcząt z niepełnosprawnością (w podziale na rodzaje niepełnosprawności) związanych z obszarem opieki	W obszarze opieki zdrowotnej, edukacji seksualnej i praw reprodukcyjnych kobiety niepełnosprawne podlegają dyskryminacji. Bariery architektoniczne, komunikacyjne i technologiczne utrudniają im dostęp nawet do podstawowej opieki zdrowotnej. Brak sprofilowanej i dopasowanej do potrzeb kobiet informacji medycznej dostępnej m.in. dla kobiet niewidomych czy z niesprawnością intelektualną to dopiero wierzchołek góry lodowej. Od lat utrzymuje się niski poziom wiedzy o potrzebach kobiet niepełnosprawnych -w zależności od ich stopnia i rodzaju niepełnosprawności - wśród personelu medycznego i pomocniczego. Podmiotowe i stereotypowe traktowanie oraz brak odpowiednich	Stowarzyszenie Inicjatyw Kobięcych

			zdrowotnej.	przystosowań dla kobiet niepełnosprawnych- zniechęca je do regularnych badań, co często pogłębia już istniejącą niepełnosprawność. Konsekwencją niekompetentnego personelu medycznego oraz braku przystosowania obiektów i narzędzi medycznych jest fakt, że kobiety z orzeczeniami o niepełnosprawności zgłaszają się często do lekarzy dopiero w zaawansowanej fazie choroby. Najtrudniejszą sytuację, mają kobiety mieszkające w małych miejscowościach i na terenach wiejskich, gdzie dostęp do opieki medycznej jest często bardzo ograniczony i utrudniony m.in. z powodu barier architektonicznych, których coraz mniej jest w dużych miastach.	
10.	10.	Dyskryminacja głuchych w dostępie do tłumacza języka migowego w publicznej służbie zdrowia.	Sprawdzenie formy i jakości kontaktu pracowników publicznej służby zdrowia oraz pogotowia ratunkowego z pacjentami głuchymi, porozumiewającymi się za pomocą języka migowego. Sprawdzenie formy i jakości informacji otrzymywanych przez głuchych pacjentów porozumiewających się za pomocą języka migowego od pracowników publicznej służby zdrowia oraz pogotowia ratunkowego.	Osoby głuche porozumiewające się za pomocą języka migowego doświadczają szczególnych trudności w komunikowaniu się z pracownikami publicznych instytucji – w tym w szczególności z pracownikami służby zdrowia. Osoby głuche mają w konsekwencji ograniczoną możliwość informowania o stanie zdrowia oraz rozpoznawania i interpretowania komunikatów otrzymywanych od lekarza i innych pracowników służby zdrowia. Ustawa o języku migowym i innych środkach komunikowania się nakłada na administrację publiczną obowiązek zapewnienia tłumacza języka migowego. Dostęp do służby zdrowia jest jednym z kluczowych priorytetów dla każdego człowieka, a kwestia rozumienia przekazywanej treści ma wpływ na leczenie oraz uzyskaną i udzielaną pomoc. Otrzymywane przez PZG sygnały wskazują, że kontakty z pracownikami publicznej służby zdrowia są niedostateczne. Problem dotyczy całego środowiska głuchych, nie tylko członków PZG.	Polski Związek Głuchych
11.	11.	Badanie efektywności mechanizmu subwencji oświatowej w kontekście zapewnienia równego dostępu do edukacji. <i>pochodzenie etniczne,</i>	Celem badania jest sformułowanie odpowiedzi na pytanie na co realnie wydankowane są środki subwencji oświatowej przeznaczone na wsparcie uczniów i uczennic z niepełnosprawnościami oraz z mniejszości narodowych i	Finansowanie oświaty publicznej z budżetu państwa odbywa się w formie tzw. subwencji oświatowej, stanowiącej część subwencji ogólnej, przekazywanej jednostkom samorządu terytorialnego. Wysokość subwencji oświatowej jest wyższa w przypadku uczniów i uczennic z niepełnosprawnościami oraz uczniów i uczennic z mniejszości narodowej, etnicznych, pochodzenia romskiego, nie posiadających obywatelstwa	Towarzystwo Edukacji Antydyskryminacyjnej

	<p><i>narodowość, niepełnosprawność</i></p>	<p>etnicznych, pochodzenia romskiego, nie posiadających obywatelstwa polskiego oraz innych – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dn. 15 grudnia 2014 roku w sprawie podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2015 – (wagi P4 – P8 oraz wagi P11 –P14).</p>	<p>polskiego (zgodnie z systemem wag). Wyższe środki przekazywane samorządom w założeniu powinny służyć wsparciu uczniów i uczennic ze specjalnymi potrzebami oraz m.in. dodatkowej, bezpłatnej nauce języka polskiego dla uczniów i uczennic nie będących obywatelami/obywatelkami Polski. W sytuacji, gdy wysokość subwencji otrzymywanej przez samorzady nie wystarcza na pokrycie wszystkich kosztów związanych z prowadzeniem szkół, środki przeznaczone na wsparcie ww. grup dzieci nie są wydatkowane zgodnie ze swoim przeznaczeniem. Hasło „pieniądze idą za uczniem” jest w tych warunkach mitem. Zjawisko to bezpośrednio przekłada się na ograniczone możliwości efektywnego korzystania z prawa do nauki przez wszystkie dzieci, a więc zagraża realizacji artykułu 70 Konstytucji RP. Nowym instrumentem, mającym odpowiedzieć na ww. problem (jednak, co kluczowe, wyłącznie w odniesieniu do uczniów i uczennic z niepełnosprawnościami) jest artykuł 32 tzw. ustawy o budżetowej (Ustawa z dn. 5 grudnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej), który stanowi, że „w roku 2015 na realizację zadań wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy dla dzieci i młodzieży jednostka samorządu terytorialnego przeznacza środki w wysokości nie mniejszej niż wynikająca z podziału części subwencji oświatowej (...)”. Przeprowadzenie badania monitorującego wykorzystanie środków z subwencji oświatowej przez jednostki samorządowe w Polsce w roku 2015 pozwoliłoby uzyskać z jednej strony, rzetelne dane dotyczące skali i charakteru zjawiska, z drugiej, sprawdzić skuteczność działania nowego przepisu. W kontekście wątpliwości na temat jego konstytucyjności oraz danych wskazujących na regularny wzrost wydatków na oświatę pokrywanych ze środków samorządowych, zachodzi poważna wątpliwość dotycząca efektywności obowiązującego mechanizmu wobec celu, który ma realizować związanego z zapewnieniem równego dostępu do edukacji dla uczniów i uczennic,</p>	
--	---	--	--	--

				których dotyczy rozporządzenie.	
12.	12.	Badanie ilości odmów renty z tytułu niezdolności do pracy osobom które były niepełnosprawne przed podjęciem zatrudnienia.	Celem badania jest ustalenie liczby osób uprawnionych do renty uczniowskiej lub socjalnej ,które po podjęciu zatrudnienia, przepracowaniu kilku lub kilkunastu lat i pogorszeniu stanu zdrowia otrzymują z ZUS-u odmowę renty z tytułu niezdolności do pracy. Ustalenie ile osób decyduje się na odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych i apelację. Jaki jest wskaźnik wygranych spraw w wyniku apelacji (ile dla ZUS, a ile dla jego przeciwników procesowych).	Osoby niepełnosprawne pobierające rentę uczniowską lub socjalną (czyli całkowicie niezdolne do pracy przed podjęciem zatrudnienia), które podejmą zatrudnienie, po przepracowaniu kilku lub kilkunastu lat otrzymują odmowę renty z tytułu niezdolności do pracy. ZUS uzasadnia to tym ,że niezdolność do pracy nie powstała w trakcie zatrudnienia (warunek sine qua non otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy). ZUS nie przyjmuje argumentów o pogorszeniu stanu zdrowia w ramach posiadanego już orzeczenia (często potwierdzające największą niezdolność do pracy, zamykające możliwości orzecznicze). Część osoby niepełnosprawne rezygnują z walki o rentę. Część osób, mając w perspektywie powrót do niskiej renty uczniowskiej lub socjalnej, nieuwzględniającej przepracowanych lat i często wysokich składek, decyduje się na walkę przed sądami. Inni rezygnują po niekorzystnym orzeczeniu przed sądem I instancji lub apelacji ZUS. Interesujące jest to, ile osób niepełnosprawnych w stosunku do liczby ubiegających się o rentę, w końcu ją otrzymuje. Badania takie pomogłyby w ustaleniu, czy problemy z uzyskaniem prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy skutkują brakiem aktywności zawodowej i mają wpływ na rezygnację z podejmowania zatrudnienia.	Stowarzyszenie Kobiet Niepełnosprawnych One.pl
13.	13.	Dostęp do renty na podstawie ustawy emerytalnej oraz równe traktowanie tych osób niepełnosprawnych, u których niezdolność do pracy powstała przed podjęciem aktywności zawodowej. Pułapka świadczeniowa.	Celem badania jest diagnoza sytuacji faktycznej, jak i prawnej w zakresie : - dostępności do renty z tytułu ogólnego stanu zdrowia osób, u których niezdolność do pracy powstała przed 18 r. życia (ewentualnie w trakcie nauki w szkole, w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia, w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej), a które podjęły aktywność zawodową i w jej trakcie doznały pogorszenia	Istotą prawa do zabezpieczenia społecznego jest ochrona obywateli w razie wystąpienia określonego ryzyka ubezpieczeniowego, powodującego m.in. całkowitą lub częściową utratę możliwości samodzielnego utrzymania się (tak np. wyrok TK z 7.02.2006 r., sygn. SK 45/04). Prawo do renty socjalnej realizowane jest jako prawo obywatela do zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 67 Konstytucji i ma za zadanie kompensować mu brak możliwości uzyskania renty z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych z powodu niemożności spełnienia przesłanek nabycia prawa do tego świadczenia w zakresie stażu ubezpieczeniowego i momentu powstania niezdolności do pracy ocenianego w relacji do ostatniego zatrudnienia z	WPiA UKSW Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego

		<p>stanu zdrowia,</p> <ul style="list-style-type: none"> - równego traktowania wśród osób niepełnosprawnych, tych osób u których niepełnosprawność powstała przed 18 r. życia. <p>Ponadto badanie ma również na celu dookreślenie, doskonale rozpoznawanego od lat i związanego ze wskazanym powyżej celem szerszego zjawiska jakim jest pułapka świadczeniowa.</p> <p>Badanie powinno obejmować reprezentatywną grupę wskazanych wyżej osób i prowadzić do ustalenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w ilu wypadkach organ rentowy ustalił brak całkowitej niezdolności do pracy osobie pobierającej rentę socjalną po podjęciu aktywności zawodowej przy stanie zdrowia, które nie uległo poprawie, a pozyskana praca wynikała z uzyskania/podniesienia kwalifikacji zawodowych - w ilu wypadkach organ rentowy odmówił prawa do renty z tytułu ogólnego stanu zdrowia tym osobom w sytuacji pogorszenia stanu zdrowia i ile spośród tych osób uzyskało to prawo w wyniku odwołania do sądu - ile czasu trwały łącznie postępowania przed organem rentowym i sądem do momentu prawomocnego wyroku sądu - w ilu wypadkach osoby te były	<p>uwagi na powstanie owej niezdolności ,przed wejściem danej osoby na rynek pracy (tak np. wyrok SN z 28 lutego 2012 r., sygn. akt I UK 279/11, wyrok TK z 8 czerwca 2010 r., sygn. SK 37/09).</p> <p>W praktyce, gdy osoby te podejmują aktywność zawodową (a zatem i ubezpieczenie społeczne) zachodzi ryzyko utraty prawa do renty socjalnej z uwagi na ustalenie braku całkowitej niezdolności do pracy (renta służy bowiem nie tylko z uwagi na czynnik biologiczny, ale i czynnik zawodowy), co zniechęca do podejmowania aktywności zawodowej.</p> <p>Ponadto gdy osoby te w wyniku pogorszenia stanu zdrowia występują o prawo do renty na podstawie ustawy emerytalnej, organy rentowe odmawiają im tego prawa z powołaniem się na art. 57 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy wskazując, że niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia, lecz wcześniej. Praktyka sądowa wypracowała wykładnię funkcjonalną art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej i uznaje przesłankę wynikającą z tego przepisu za spełnioną również wtedy, gdy pomimo powstania niezdolności do pracy przed okresem ubezpieczenia, w okresie ubezpieczenia dochodzi do pogorszenia stanu zdrowia. Jednak środowisko osób niepełnosprawnych wskazuje, że organy rentowe z zasady odmawiają prawa do renty, nie respektując utrwalonego stanowiska judykatury, narażając osoby niepełnosprawne na wieloletnie postępowania sądowe. Z uwagi na ich sytuację materialną osoby te na ogół występują przeciwko organowi rentowemu bez profesjonalnego pełnomocnika, nie mając jednocześnie możliwości pełnego rozeznania w skomplikowanych przepisach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Najniższa renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na podstawie ustawy emerytalnej jest wyższa od renty socjalnej. Korzystniejsze są również m.in. zasady zawieszania prawa do renty na podstawie ustawy emerytalnej w przypadku kontynuowania aktywności zawodowej. Wreszcie nie bez znaczenia jest fakt, iż osoby te</p>	
--	--	--	---	--

			<p>reprezentowane odrębnie w I i w II instancji przed sądem przez profesjonalnego pełnomocnika</p> <ul style="list-style-type: none"> - w ilu wypadkach osoby, które w wyniku postępowania sądowego uzyskały rentę na podstawie ustawy emerytalnej deklarują na przyszłość rezygnację z jakiegokolwiek, choćby minimalnej aktywności zawodowej w obawie przed utratą prawa do renty - czy art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej (z dn. 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, Dz.U. z 2013 r., poz. 1140) w zakresie w jakim nie przewiduje możliwości przyznania prawa do renty osobie u której całkowita niezdolność do pracy powstała przed podjęciem aktywności zawodowej, zaś w okresie zatrudnienia dochodzi jedynie do pogorszenia stanu zdrowia nie narusza tym samym prawa tych osób do zabezpieczenia społecznego na równych zasadach z innymi osobami. <p>Ponadto w zakresie pułapki świadczeniowej badanie powinno ustalić :</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczbę pracujących osób z niepełnosprawnościami posiadających orzeczenie o niezdolności do pracy - zależności pomiędzy podjęciem zatrudnienia a odebraniem prawa	<p>pracując, opłacają składkę na ubezpieczenie rentowe. Weryfikacji wymaga również stan prawny w tym zakresie. Na ile art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej przyczynia się do nierównego traktowania tych osób u których niezdolność do pracy powstała przed 18 r życia w stosunku do osób, u których niezdolność ta powstała po podjęciu aktywności zawodowej.</p> <p>Badanie może przyczynić się również do wyprowadzenia wniosków czy czynnik zawodowy w połączeniu z czynnikiem medycznym (art. 13 ustawy emerytalnej) nie skutkuje powstaniem pułapki świadczeniowej, nie czyni z renty świadczenia natury socjalnej, zamiast kompensującej obniżoną zdolność do pracy lub całkowitą niezdolność do jej wykonywania w tzw. normalnych warunkach pracy.</p> <p>Wskaźnik zatrudnienia w Polsce wynosi 24% (historycznie najwyższy) i jest jednocześnie jednym z najniższych w Unii Europejskiej, prawie 2 razy gorszy od wyniku w krajach, które są europejskimi liderami pod tym względem. Można postawić hipotezę, że „głównym winowajcą” jest niska podaź pracy ze strony osób z niepełnosprawnościami spowodowana przez pułapkę świadczeniową. Zjawisko to jako takie jest znane, natomiast jego natura pozostaje niezbadana. Nie wiadomo, czy rzeczywiście organy orzekające uznają osoby pracujące za zdolne do pracy, czy miejsce zatrudnienia (rynek otwarty lub zamknięty), staż pracy mają wpływ na decyzje orzeczników. W procesie stanowienia prawa (odpowiednio również rzeczniczym) bardzo często lekceważy się pułapkę świadczeniową, gdyż brak odpowiedzi na powyższe pytania. Ponadto, panuje stereotypowa opinia, podzielana również przez instytucje administracji publicznej, w tym sądy, że osoby niezdolne do pracy nie są i nie mogą zostać zatrudnione. Badanie mogłoby być zrealizowane przede wszystkim w oparciu o dostęp do przetworzonej informacji publicznej. Ze względu na dotychczasową praktykę nie ma pewności, że organy rentowe udzielą informacji źródłowej (bardzo często jej odmawiają).</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>do renty z tytułu niezdolności do pracy (odebrania lub „pogorszenia” orzeczenia)</p> <ul style="list-style-type: none"> - przepływ osób tracących prawo do renty i uzyskujących je po raz pierwszy. - czy podjęcie zatrudnienia przez takie osoby na rynku chronionym jest traktowane tak samo jak na rynku otwartym. <p>Tym samym wnioskujący wnoszą o sprawdzenie w oznaczonym wyżej zakresie poziomu realizacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 67 w związku z art. 32 Konstytucji RP i - art. 28 ust. 2 pkt. e) Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, zważywszy, że RPO jest również instytucją wyznaczoną do monitorowania wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. 		
--	--	--	---	--	--

Orientacja seksualna

Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
14.	1.	Przeciwdziałanie przemocą motywowanej orientacją seksualną. Analiza i zalecenia.	Ustalenie skali problemu przestępczości motywowanej nienawiścią wobec osób o nieheteronormatywnej orientacji seksualnej, a także zweryfikowanie efektywności obecnie obowiązującego mechanizmu identyfikowania, ścigania i karania	Badanie o proponowanej tematyce nie zostało dotychczas zrealizowane przez jakąkolwiek instytucję publiczną w Polsce. Najważniejsi decydenci zajmujący się problematyką przestępczości (w tym Prokuratura Generalna, Ministerstwo Sprawiedliwości czy Policja) nie zajmują się pełnym i systemowym rozpoznaniem przedmiotowego zjawiska, uzasadniając najczęściej swój brak aktywności w tym obszarze nieistnieniem regulacji prawnych, które	Stowarzyszenie Kampania Przeciw Homofobii z siedzibą w Warszawie Stowarzyszenie Kultura Równości.

			<p>tej kategorii przestępstw w Polsce. Według wstępnych założeń, realizacja tego celu mogłaby się odbyć na drodze przeprowadzenia zarówno analiz ilościowych (ankieta internetowa) jak i analiz jakościowych (pogłębione wywiady indywidualne) z udziałem osób pokrzywdzonych homofobicznymi przestępstwami, jak również poprzez analizę akt sądowych dot. spraw zawierających w swoich stanach faktycznych elementy przemawiające za przypisaniem homofobicznej motywacji sprawcy czynu zabronionego.</p>	<p>wprowadzałyby obowiązek uwzględniania homofobicznej motywacji przestępstw z nienawiści. W dalszej kolejności, brak regulacji prawnych powoduje, że instytucje te nie zbierają również żadnych danych, które pozwoliłyby na oszacowanie skali zjawiska w inny sposób. Z tych względów, próbę identyfikacji problemu homofobicznej przestępczości z nienawiści podejmują wyłącznie organizacje pozarządowe w oparciu o własne analizy oraz badania przeprowadzane za granicą (np. raporty Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej). Możliwe jest zatem zlecenie badań dot. tej tematyki. Co jednak istotne, z informacji Rzecznika Praw Obywatelskich o działalności w obszarze równego traktowania jednoznacznie wynika, iż skargi na naruszenie zakazu równego traktowania ze względu na orientację seksualną stanowią jedną z problematyk z zakresu równego traktowania, z którą spotyka się na co dzień ta instytucja. Wśród nich Rzecznik zwrócił szczególną uwagę m.in. na skargi dotyczące aktów przemocy wobec osób nieheteroseksualnych oraz naruszenia godności osobistej tej kategorii osób przez funkcjonariuszy Policji.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, wydaje się, że przeprowadzenie proponowanego badania pozwoliłoby na pełniejsze rozpoznanie oraz pogłębienie wstępnych diagnoz przedstawianych przez organizacje pozarządowe działające w obszarze praw osób LGB oraz Rzecznika.</p> <p>Opisywane zjawisko jest problemem ogólnospołecznym, a także w znacznym stopniu wpływa na sytuację społeczno-prawną osób nieheteroseksualnych (lub osób za takie uznane). Z raportu na temat sytuacji społecznej osób LGBT za lata 2010 i 2011 (wydanego przez Kampanię Przeciw Homofobii i Stowarzyszenie Lambda Warszawa) wynika, że w ciągu 2 lat blisko 12 % osób LGB doznało przemocy fizycznej (w tym 40% z nich doznało jej więcej niż 3 razy), zaś 44% przemocy psychicznej (w tym 60% z nich doznało jej więcej niż 3 razy) w badanym okresie. Biorąc pod uwagę szacunki wskazujące, że osoby LGB stanowią ok. 5% każdej</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>populacji, z pewną ostrożnością można przyjąć, iż zjawisko homofobicznej przemocy dotyka aktualnie ok. 1 miliona osób mieszkających w Polsce. Jednocześnie, należy wskazać na bardzo niski odsetek zgłaszania tego rodzaju spraw organom ścigania. Przemoc fizyczna jest zgłaszana w 10% przypadków, zaś przemoc psychiczna (kwalifikowana jako przestępstwo) jedynie w 5% przypadków.</p> <p>Wreszcie, zważywszy na zbliżające się wejście w życie ustawy z 10 października 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, która ma na celu implementowanie do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. (ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw, odnoszących się w szczególności również do przestępstw z nienawiści motywowanych orientacją seksualną, ekspresją i tożsamością płciową) przedstawienie przez Rzecznika Praw Obywatelskich wyników badań dot. homofobicznych przestępstw z nienawiści może w decydującej mierze przyczynić się do ukształtowania się praktyki prawidłowego stosowania tych przepisów i przypisania należytej wagi przestępstwom motywowanym niechęcią wobec osób LGB.</p> <p>Jedynie na marginesie warto wskazać, iż z posiadanych przez nas informacji nie wynika, aby inne organy władzy publicznej planowały przeprowadzenie badań dot. tej tematyki.</p>	
15.	2.	Dyskryminacja w prawie dostępu do uzyskania rejestracji w aktach stanu cywilnego oraz uzyskania obywatelstwa polskiego dzieci par jedнопłciowych zamieszkujących za granicą.	Poznanie barier prawnych i praktycznych (w działaniach urzędów stanu cywilnego i polskich konsulatów) oraz poznanie skali zjawiska.	Do organizacji LGBT i organizacji zajmujących się prawami człowieka wpływa coraz więcej skarg na działania USC i konsulatów polskich dotyczących problemów z rejestracją dziecka urodzonego w parze jedнопłciowej, w której co najmniej jedno z rodziców ma polskie pochodzenie.	Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjnego
16.	3.	Problemy	Celem jest zbadanie kompetencji	Niewiele instytucji edukacyjnych zajmuje się przemocą	Fundacja Instytut

		<p>dyskryminacyjne, z którymi spotyka się młodzież ze środowiska LGBT w środowisku szkolnym.</p> <p>Grupą badawczą nie jest bezpośrednio młodzież szkolna, ale pedagodzy/żki, psychologodzy/żki, pracujący w szkołach, których zadaniem jest udzielanie wsparcia dla młodzieży.</p>	<p>(wiedzy, umiejętności) psychologów/psycholożek, pedagogów/pedagożek szkolnych w zakresie udzielania wsparcia młodzieży LGBT oraz tworzenia bezpiecznego i niedyskryminującego środowiska szkolnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czy mają wiedzę jak reagować na sytuacje przemocy motywowanej homofobią? - czy dostrzegają problem? - w jakim stopniu czują się odpowiedzialni za edukowanie młodzieży w tym aspekcie? - czy mają dostęp/możliwości dokształcania się w tej dziedzinie? - czy znają politykę realizowaną w tym kierunku? - jak bardzo są zaangażowani w działania antydyskryminacyjne (zakładając, że to oni, spośród kadry szkolnej są najbardziej zaangażowani i odpowiedzialni za to co dzieje się „obok” kształcenia wg podstawy programowej). 	<p>związaną z orientacją psychoseksualną, czy tożsamością płciową. Wynika to pośrednio z tego, że skala problemu nie została jeszcze zbadana, a tym samym nieznanne są sposoby przeciwdziałania jej. Z badań, które prowadzone były do tej pory wynika jednak, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odsetek rówieśników używających przemocy w stosunku do swoich kolegów z grupy LGBT wzrósł z 30% w 2006 r. do 36% w 2011 r., umieszczając szkołę na 2 pozycji, w kategorii miejsc, w których najczęściej występowała przemoc adresowana do społeczności LGBT, - kadra szkolna chciałaby, aby temat przemocy motywowanej homofobią był dyskutowany w szkole szerzej (82,6% nauczycieli/ek i pedagogów/żek). Jak przyznają – sami uczniowie coraz częściej go inicjują. Kadra jest jednak nieprzygotowana do poruszania tej tematyki, - alarmujące jest to, że 63% młodzieży LGBT przyznaje, że miała myśli samobójcze wynikające z braku akceptacji ze strony środowiska szkolnego, agresję psychiczną oraz fizyczną, doświadczaną w szkole/pracy, brak przysługujących im praw oraz wsparcia. <p>(Dane statystyczne pochodzą z Raportu: sytuacja społeczna osób LGBT w Polsce za lata 2010-2011).</p>	Działań Twórczych
17.	4.	Dyskryminacja osób nieheteroseksualnych w sporcie zawodowym.	Wykazanie iż problem istnieje i przedstawienie badań Ministerstwu Sportu i przede wszystkim zarządom związków sportowych, które wypierają fakt istnienia problemu.	Tematyka wykluczenia w sporcie ze względu na orientację seksualną nie została jeszcze przez nikogo zbadana. Tajemnicą poliszynela jest fakt, iż sport jest przesiąknięty wszelkimi formami dyskryminacji, a w tematyce dyskryminacji ze względu na orientację seksualną nie robi się zupełnie nic. Związki sportowe nie reagują nawet na akty homofobiczne. W Polsce nie ma sportowca ani sportsmenki jawnie deklarującego/ej swoją nieheteroseksualność.	Stowarzyszenie Krakowski Klub Sportowy Krakery
18.	5.	Przeciwdziałanie przemocy		Badanie o proponowanej tematyce nie zostało dotychczas	Stowarzyszenie

		<p>motywowanej orientacją seksualną. Analiza i zalecenia.</p>	<p>zrealizowane przez jakąkolwiek instytucję publiczną w Polsce. Najważniejsi decydenci zajmujący się problematyką przestępczości (w tym Prokuratura Generalna, Ministerstwo Sprawiedliwości czy Policja) nie zajmują się pełnym i systemowym rozpoznaniem przedmiotowego zjawiska, uzasadniając najczęściej swój brak aktywności w tym obszarze nieistnieniem regulacji prawnych, które wprowadzałyby obowiązek uwzględniania homofobicznej motywacji przestępstw z nienawiści. W dalszej kolejności, brak regulacji prawnych powoduje, że instytucje te nie zbierają również żadnych danych, które pozwoliłyby na oszacowanie skali zjawiska w inny sposób. Z tych względów, próbę identyfikacji problemu homofobicznej przestępczości z nienawiści podejmują wyłącznie organizacje pozarządowe, w oparciu o własne analizy oraz badania przeprowadzane za granicą (np. raporty Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej). Możliwe jest zatem zlecenie badań dot. tej tematyki. Co jednak istotne, skargi na naruszenie równego traktowania ze względu na orientację seksualną stanowią jedną z problematyk, z którą Rzecznik Praw Obywatelskich spotyka się na co dzień, co jednoznacznie wynika z informacji RPO o działalności w obszarze równego traktowania. Szczególną uwagę Rzecznik zwrócił m.in. na skargi dotyczące aktów przemocy wobec osób nieheteroseksualnych oraz naruszenia godności osobistej tej kategorii osób przez funkcjonariuszy Policji.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, wydaje się, że przeprowadzenie proponowanego badania pozwoliłoby na pełniejsze rozpoznanie oraz pogłębienie wstępnych diagnoz przedstawianych przez organizacje pozarządowe działające w obszarze praw osób LGB oraz Rzecznika.</p> <p>Opisywane zjawisko jest problemem ogólnospołecznym, a także w znacznym stopniu wpływa na sytuację społeczno-prawną osób nieheteroseksualnych (lub osób za takie uznane). Z raportu na temat sytuacji społecznej osób LGBT za lata 2010 i 2011 (wydanego przez Kampanię Przeciw</p>	<p>Fabryka Równości</p>
--	--	---	---	-------------------------

				<p>Homofobii i Stowarzyszenie Lambda Warszawa) wynika, że w ciągu 2 lat blisko 12% osób LGB doznało przemocy fizycznej (w tym 40% z nich doznało jej więcej niż 3 razy), zaś 44% przemocy psychicznej (w tym 60% z nich doznało jej więcej niż 3 razy) w badanym okresie. Biorąc pod uwagę szacunki wskazujące, że osoby LGB stanowią ok. 5% każdej populacji, z pewną ostrożnością można przyjąć, iż zjawisko homofobicznej przemocy dotyka aktualnie ok. 1 miliona osób mieszkających w Polsce. Jednocześnie, należy wskazać na bardzo niski odsetek zgłaszania tego rodzaju spraw organom ścigania. Przemoc fizyczna jest zgłaszana w 10% przypadków, zaś przemoc psychiczna (kwalifikowana jako przestępstwo) jedynie w 5% przypadków.</p> <p>Wreszcie, zważywszy na zbliżające się wejście w życie ustawy z 10 października 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka, która ma na celu implementowanie do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. (ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw, odnoszących się w szczególności również do przestępstw z nienawiści motywowanych orientacją seksualną, ekspresją i tożsamością płciową) przedstawienie przez Rzecznika Praw Obywatelskich wyników badań dot. homofobicznych przestępstw z nienawiści może w decydującej mierze przyczynić się do ukształtowania się praktyki prawidłowego stosowania tych przepisów i przypisania należytej wagi przestępstwom motywowanym niechęcią wobec osób LGB.</p> <p>Jedynie na marginesie warto wskazać, iż z posiadanych przez nas informacji nie wynika aby inne organy władzy publicznej planowały przeprowadzenie badań dot. tej tematyki.</p>	
Płeć					

Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
19.	1.	Dyskryminacja kobiet w miejscu pracy, [przemoc wobec kobiet, przemoc seksualna, molestowanie seksualne	Zbadanie, skali problemu molestowania seksualnego w miejscu pracy i dlaczego Polki nie zgłaszają takich faktów do sądu	W polskich statystykach problemu molestowania seksualnego praktycznie nie ma. Z danych Państwowej Inspekcji Pracy wynika, że w 2012 roku wpłynęło tylko 11 skarg na molestowanie seksualne. W ubiegłym roku w sądach w całej Polsce – jak wynika z danych Ministerstwa Sprawiedliwości – toczyło się 20 spraw o molestowanie w miejscu pracy. W sumie w ciągu sześciu lat (2007-2012) rozpoczęły się 152 takie procesy. Rekordowy był rok 2011 – wniesiono aż 65 spraw. Temat jest praktycznie niezbadany, brakuje także wyspecjalizowanych placówek mogących pomóc kobietom molestowanym w miejscu pracy. Pracodawcy praktycznie nie prowadzą szkoleń z tego obszaru - to temat wstydlivy i lekceważony. Także Państwowa Inspekcja Pracy nie zwraca szczególnej uwagi na ten problem. Tymczasem badania CBOS z 2007 roku pokazują, że co dziesiąta kobieta pracująca, w wieku do 34 lat przyznaje, że była obiektem nieakceptowanego zachowania o podłożu seksualnym w miejscu pracy. Natomiast raport Światowej Organizacji Pracy pokazuje, że od 40 do 90% kobiet doświadcza w ciągu swojego życia zawodowego molestowania seksualnego. Nigdy też w Polsce nie było kampanii edukacyjnej poświęconej tej problematyce.	Fundacja Feminoteka
	2.	Dyskryminacja młodzieży w zakresie dostępu do edukacji seksualnej, ograniczanie dostępu do wiedzy o nowoczesnych formach antykoncepcji.	<i>Temat opisany w przesłance: Religia, wyznanie, światopogląd.</i>		
20.	3.	Dyskryminacja ojców w prawie do opieki nad dziećmi.	Zbadanie skali zjawiska, czy rzeczywiście 3.000.000 ojców zostało pozbawionych władzy rodzicielskiej oraz czy faktycznie	Osiągnięte wyniki badań mogą dać podstawę do zmiany przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w sposób wyrównujący szanse ojców w sprawowaniu opieki nad dziećmi. Obecnie ferowane wyroki sądowe, opinie ośrodków	Stowarzyszenie Dzielnytata.pl

		<i>(światopogląd)</i>	4.590.225 dzieci straciło kontakt z jednym z rodziców?	pomocy społecznej czy pomocy rodzinie dot. prawa do opieki są w większości korzystne dla matek. Postulaty do zmiany przepisów szczegółowo są wymienione w piśmie do Ministerstwa Sprawiedliwości – do zapoznania się na stronie: http://dzielnytata.pl/pisma/ms/Miniserstwo-Sprawiedliwosci-12-2014.pdf	
21.	4.	Dyskryminacja osób poniżej 18 roku życia poprzez trudności w dostępie do usług z zakresu zdrowia reprodukcyjnego. <i>(wiek)</i>	Na podstawie systemowego narzędzia badawczego, poznanie prawdziwej skali trudności młodzieży poniżej 18 roku życia w dostępie do należytej, pełnej ochrony ich zdrowia seksualnego - dostęp do antykoncepcji, poradnictwa rodzinnego, gwarantowanych prawem świadczeń medycznych.	Przeprowadzenie badania jest wskazane gdyż z doświadczenia polskich organizacji pozarządowych działających na rzecz osób młodych, jak i organizacji aktywnych w obszarze zdrowia reprodukcyjnego wynika, że młodzi ludzie padają niejednokrotnie ofiarami nieuzasadnionych prawem praktyk lekarskich ograniczających dostęp młodzieży do usług medycznych z tego obszaru. Brak jednak systemowych badań dot. tego zagadnienia. Młodzież, której odmawia się tego typu usług, w naszym przekonaniu pada ofiarą dyskryminacji ze względu na płeć i wiek. Problem najczęściej dotyczy dziewczyn.	Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjnego
22.	5.	Klauzula „ważnego interesu służby”, a ochrona przed dyskryminacją ze względu na płeć w odniesieniu do funkcjonariuszek służby policyjnej	Poznanie praktyki stosowania klauzuli „ważnego interesu służby” uregulowanej w ustawie o Policji w stosunku do policjantek, które zaszły w ciążę i są odsuwane od wykonywania zadań lub wręcz zwalniane pracy.	Do organizacji praw człowieka i antydyskryminacyjnych wpływają skargi od policjantek, które zostały zwolnione z pracy na podstawie przepisu o „ważnym interesie służby co w naszym przekonaniu jest jaskrawym pogwałceniem zasady równości płci i ochrony macierzyństwa.	Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjnego
23.	6.	Opiniowanie przez Rodzinne Ośrodki Diagnostyczno-Konsultacyjne - a dyskryminacja ojców. Fakty czy mity.	Poznanie rzeczywistej skali problemu.	Głównym zarzutem ojców w procesach o władzę rodzicielską jest zbyt długi okres oczekiwania na opinię - co zrywa więzi dziecka z ojcem, które jest zazwyczaj przy matce. Pojawiają się także zarzuty nadmiernej feminizacji a przez to stronniczości RODK wobec ojców.	Krajowa Rada Sądownictwa
24.	7.	Dyskryminacja kobiet dotkniętych przemocą w korzystaniu ze środków funduszu pomocy dla ofiar przestępstw oraz	Skala zjawiska i poszukanie rozwiązań, instrumentów prawnych.	Nie ma danych w jakim stopniu kobiety, które zostały dotknięte przez przestępstwo przemocy z paragrafu 207 i pokrewnych, korzystają ze środków funduszu pomocy ofiarom przestępstw. Brak jest też danych o liczbie kobiet dotkniętych	Stowarzyszenie na Rzecz Kobiet „Victoria”

		dyskryminacja w zakresie przestępstwa nie alimentacji		<p>przestępstwem nie alimentacji, i jak wiele spraw wpływa z tego zakresu do prokuratury, sądu, ile jest umarzanych, a ile kończy się wyrokami i jakimi.</p> <p>Należy zauważyć, że zjawisko nie wypełniania obowiązku alimentacyjnego uderza w kobiety i dzieci i nie spotyka się z potępieniem społecznym.</p>	
25.	8.	Dyskryminacja kobiet w Policji	<p>Zbadanie wrażliwości na płęć w Policji - ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań:</p> <ul style="list-style-type: none"> - godzenia życia zawodowego z prywatnym (brak możliwości służby na część etatu w przypadku posiadania małego dziecka), - awansów (ograniczony dostęp kobiet do wyższych stanowisk), - ochrony przed mobbingiem i molestowaniem (brak ochrony ustawy o Policji, zakres i skuteczność procedur antymobbingowych dla funkcjonariuszy), - rekrutacji do Policji (identyczne testy sprawności fizycznej dla obu płci). <p>Celem badania byłoby zatem podejmowanie przedsięwzięć mających na celu równoprawny udział kobiet i mężczyzn w działaniach na rzecz bezpieczeństwa oraz integrację obu płci (równoważna norma męska i kobieca), tak, aby skuteczniej służyć całemu społeczeństwu - co w przypadku realizacji postanowień Europejskiej Konwencji przeciwko</p>	<p>Instytucja sektora bezpieczeństwa wrażliwa na kwestie płci to taka, która: odpowiada odmiennym potrzebom mężczyzn, kobiet, chłopców i dziewcząt w zakresie bezpieczeństwa i sprawiedliwości, oraz taka, która wspiera pełne i równoprawne zaangażowanie kobiet i mężczyzn.</p> <p>Ponadto Europejski Kodeks Etyki Zawodowej Policji został uchwalony w systemie Rady Europy, ze świadomością roli policji w zapewnieniu ochrony rządów prawa i efektywnego systemu zwalczania przestępczości. Uznano w nim, że: działania policji w dużym stopniu dokonywane są w bliskim kontakcie ze społeczeństwem, a ich efektywność uzależniona jest od społecznego poparcia; większość formacji policyjnych nie tylko zapewnia przestrzeganie prawa, ale także pełni w społeczeństwie funkcje służby społecznej i inne funkcje społeczne. Kodeks powstał w przekonaniu, że społeczne zaufanie do policji jest ściśle związane z jej postawą i zachowaniem w stosunku do społeczeństwa. Uznano potrzebę ustanowienia na poziomie europejskim wspólnych zasad i wytycznych odnośnie celów, działań i odpowiedzialności policji, które służyłyby ochronie bezpieczeństwa i praw jednostki w demokratycznych, praworządnych społeczeństwach. Zalecono, by rządy państw członkowskich w prawie wewnętrznym, praktyce oraz kodeksach postępowania funkcjonariuszy policji kierowały się zasadami ustanowionymi w Europejskim Kodeksie Etyki Zawodowej Policji. Jedno z zaleceń tego Kodeksu, wskazuje, że procedury rekrutacyjne mają opierać się na kryteriach obiektywnych i wolnych od dyskryminacji, a przeprowadzane są po sprawdzeniu kandydatów w niezbędnym zakresie. Ponadto rekrutowane kobiety i</p>	<p>Stowarzyszenie „Polska Sieć Policjantek”</p>

			<p>przemocy wobec kobiet nabiera istotnego znaczenia.</p> <p>http://www.dcaf.ch/Publications/Gender-Self-Assessment-Guide-for-the-Police-Armed-Forces-and-Justice-Sector</p> <p>publikacja została przetłumaczona na j. polski</p>	<p>mężczyźni powinni pochodzić z różnych sektorów społecznych, włączając w to grupy mniejszości etnicznych. Struktura policji powinna bowiem odzwierciedlać społeczeństwo, któremu służy.</p>	
26.	9.	Dyskryminacja osób transpłciowych w dostępie do usług adopcyjnych		<p>Temat adopcji przez osoby transpłciowe nie został jeszcze zbadany, był ponadto do tej pory nieobecny w działaniach równościowych. W lutym i marcu br. Fundacja Trans-Fuzja doradzała parze małżeńskiej, w której małżonek jest osobą transpłciową, w kwestii adopcji dziecka. Organizacja kontaktowała się również z ośrodkiem adopcyjnym, który zapewnił, że przeszłość tranzycyjna mężczyzny nie będzie miała wpływu na proces. Para odbyła dwa spotkania z ośrodkiem, podczas których przedstawiała warunki, w jakich żyje. Podczas tych spotkań przeprowadzono również wywiady, podczas których przeszłość tranzycyjna została ujawniona. W tej sytuacji również zapewniono, że fakt ten nie będzie miał wpływu na proces adopcyjny. Jednakże kierownictwo ośrodka uznało, że „dziecko nie poradzi sobie z piętnem przeszłości ojca i dla dobra dziecka najlepiej by było zrezygnować z adopcji”.</p> <p>Fundacja Trans-Fuzja nie wie, w jakiej skali odbywa się zjawisko dyskryminacji oraz czy kwestia ta zależy od ośrodka, jednakże informacje płynące od osób starających się o adopcje są nie tylko niepokojące, lecz także pokazują sytuacje, które nie powinny mieć miejsca.</p>	Fundacja na Rzecz Osób Transpłciowych – Trans-Fuzja
27.	10.	Sytuacja transpłciowych dzieci i transpłciowej młodzieży w szkole		<p>Pojęcie transpłciowości jest pojęciem bardzo szerokim, obejmuje cały wachlarz różnych nienormatywnych identyfikacji płciowych od transseksualizmu po gender bending. Oczywiście jest zadaniem naukowo znaczącym zbadanie, jak często takie zjawisko występuje wśród dzieci i młodzieży, ale trudno jednoznacznie ocenić jego</p>	Fundacja na Rzecz Osób Transpłciowych – Trans-Fuzja

				<p>prawdopodobieństwo czy skalę – wszystko bowiem zależy od tego, jaką definicję transpłciowości przyjmujemy. W polskiej literaturze naukowej nie ma opracowań tego zjawiska. Trudności w zbadaniu tego zjawiska związane są z tym, że po pierwsze należy bezwzględnie rozdzielić badanie dzieci od badania młodzieży, potrzebne są zupełnie różne metodologie. Po drugie – problem definicyjny transpłciowości. Korzyści takiego badania byłyby raczej czysto naukowe. Nie jesteśmy w stanie skłonić instytucji edukacyjnych do poważnego uwzględniania problematyki równości płci, trudno zatem przypuszczać, by udało się wyczulić te instytucje na przejawy płciowej nienormatywności. Są one zazwyczaj traktowane jako efekt niedopełnionej socjalizacji do wzorców płci i nie sądzę, aby istniały realne szanse na zmianę tego stanu rzeczy.</p>	
28.	11.	Seksualizacja kobiet w reklamie	<p>Badaniem chcielibyśmy objąć zarówno młodzież, jak i osoby dorosłe. Interesuje nas kreowany i przekazywany przez reklamę obraz kobiety - jej roli społecznej, atutów, mocnych stron, stawianych przed nią wyzwań edukacyjnych i zawodowych, możliwości osobistego rozwoju, postrzeganych kompetencji.</p>	<p>Seksualizacja kobiet jest szczególnie widoczna w świecie reklamy (telewizyjnej, radiowej, prasowej, internetowej i zewnętrznej). Przeprowadzone w tym zakresie badania w USA pokazują, że kobiety często są w nich przedstawiane jako obiekty seksualne (np. Baker, 2005; Lindner, 2004; W. J. Rudman i Verdi, 1993). Często prezentuje się je jako „ozdobnik” (np. stojące w kuszącej pozie lub tańczące uwodząco obok samochodu, aby wzbudzić w potencjalnym (męskim) odbiorcy więcej emocji). Wg Sullivan i O'Connor (1988) od 1970 r. liczba przypadków prezentowania kobiet w rolach czysto „dekoracyjnych” wzrosła o 60%. Badania zamieszczone w raporcie Amerykańskiego Towarzystwa Psychologicznego na temat seksualizacji dziewcząt z 2010 r. pokazują wzrost koncentracji uwagi na ciele kobiety jako obiekcie seksualnym, którego oglądanie stanowi dla innych przyjemność. Tymczasem najnowsze badania w tym zakresie pokazują, że przyciągnięcie uwagi nie zawsze przekłada się na sprzedaż produktu (Bushman, 2005), ponieważ odbiorcy rzadziej zapamiętują reklamowane marki i są mniej zainteresowani ich kupnem niż odbiorcy, którym prezentuje się reklamy niezawierające treści seksualnych.</p>	<p>Stowarzyszenie Twoja Sprawa</p>

				Niebezpiecznie przesuwająca się z roku na rok granica tego co jest prezentowane w reklamie, w naszej opinii przyczynia się do społecznego „oswajania” bardzo niebezpiecznego sposobu postrzegania kobiet i ich roli, a tym samym do kreowania dyskryminacyjnych stereotypów.	
29.	12.	Uprzedmiotawiający i dyskryminujący obraz kobiety kreowany we wpisach użytkowników forów internetowych dotyczących treści pornograficznych.	<p>Badaniem chcemy objąć zarówno nastolatki, jak i osoby dorosłe, aby zobaczyć, jak się kształtuje u nich obraz kobiety w zależności od wieku oraz intensywności oglądania filmów pornograficznych.</p> <p>W pornografii kobieta nie tylko jest zdegradowana do poziomu obiektu seksualnego, ale wręcz poddana głębokiemu procesowi dehumanizacji, który sankcjonuje i usprawiedliwia stosowaną wobec niej przemoc. Oprócz przemocy seksualnej drugą oczywistą techniką stosowaną przez branżę pornograficzną jest werbalna segregacja kobiet poprzez nazywanie przy użyciu wulgaryzmów. Mimo to, często nawet takie określenia okazują się niewystarczające, dlatego mówi się o kobietach także, że są brudne, wstrętne, wredne.</p>	Promowany przez przemysł pornograficzny przekaz znacząco wpływa na sposób, w jaki jego odbiorcy postrzegają świat (jego porządek), jakiego używają języka do opisu otaczającej rzeczywistości, a przede wszystkim do kreowania dyskryminacyjnych stereotypów dotyczących kobiety i jej roli. Dodatkowo w przypadku nastolatków, wraz z dorastaniem przekaz ten staje się częścią ich tożsamości seksualnej, co oznacza, że z im większą liczbą mediów mają kontakt, tym bardziej są znieczuleni na fizyczną i werbalną przemoc - nie ważne, jak jest brutalna lub seksualna	Stowarzyszenie Twoja Sprawa
30.	13.	Analiza treści werbalnych i niewerbalnych filmów pornograficznych oficjalnie dostępnych w Polsce. - przekaz główny i przekazy wspierające tworzące dyskryminacyjne	Przedmiotem naszych zainteresowań nie są pojedyncze sceny, ale oddziaływanie tematów ukrytych w całym systemie obrazów, które jako całość tworzą konkretny sposób patrzenia na świat. Pornografia umieszczona w kontekście kulturowym (main	Nie jest tajemnicą, że osią i jedyną „akcją” filmów pornograficznych jest akt seksualny. Przy czym, o ile w filmach fabularnych akcja (np. cios pięścią) i reakcja (np. wybite zęby) są udawane, o tyle w filmach pornograficznych ten mechanizm nie ma zastosowania. Udać można najwyżej reakcję (orgazm), nie da się jednak tego zrobić z „akcją” czyli stosunkiem seksualnym z elementami przemocy.	Anna Bućkowska - Koordynator Projektów Stowarzyszenie Twoja Sprawa

		stereotypy dotyczące roli kobiet	stream) ma olbrzymią władzę. Nastolatki zasypywane są przez media przekazami, które uprzedmiotawiają kobiece ciało, a kobiety degradują jedynie do obiektu seksualnego, którego jedynym powodem istnienia jest sprawienie przyjemności mężczyźnie.	<p>W badaniach Roberta J. Wosnitera i Any J. Bridge, które jako nieliczne dotyczyły treści współczesnej pornografii, odkryto, że większość scen z pięćdziesięciu najchętniej wypożyczanych filmów pornograficznych pokazywała nie tylko fizyczne, ale i werbalne znęcanie się nad występującymi w nich kobietami. Agresja fizyczna, między innymi klapsy, policzkowanie z otwartej ręki i dławienie penisem, pojawiła się w ponad 88% scen, zaś wyrazy werbalnej agresji, to jest obrzucanie kobiet wyzwiskami, takimi jak „suka” lub „zdzira” odnotowano w 48% scen. Badacze we wnioskach stwierdzili: „gdy potraktujemy fizyczną i werbalną agresję łącznie, nasze wyniki wskazują, iż 90% scen zawierało przynajmniej jedną agresywną praktykę seksualną, ze średnio dwunastoma atakami agresji przypadającymi na scenę”.</p> <p>Jak pisze Gail Dines w książce „Pornoland. Jak skradziono naszą seksualność” – „uspołeczniony” w pornografii użytkownik szybko odkrywa, że ze względu na swoją schematyczność, pornografia po pewnym czasie staje się przewidywalna. Ileś minut przeznaczają się na seks oralny, który często prowadzi do dławienia kobiety penisem, potem ileś minut na seks analny, potem na podwójną penetrację i na koniec wytrysk. Staje się więc monotonna i przewidywalna, co w końcu zmusza użytkowników do rozejrzenia się za bardziej ekstremalnymi numerami, które będą nadal ich stymulować i budzić ich zainteresowanie.</p> <p>Robert Jensen w swoim artykule „The Cruel Boredom of Pornography” twierdzi, że to właśnie z tego powodu twórcy pornografii „oferują mężczyznom erotyczną gimnastykę i numery cyrkowe, które przesiąknięte są okrucieństwem w stosunku do kobiet; poniżanie kobiety staje się elementem erotyki”. Zaimplementowana, doświadczana i utrwalana dzięki temu percepcja kobiety staje się usztywnionym obrazem wspierającym dyskryminujące stereotypy.</p>	
31.	14.	Obecność kobiet na stanowiskach	Zbadanie struktury płci osób pracujących w mediach	Pełne zbadanie tego obszaru jest istotne z punktu widzenia pluralizmu mediów, ich oddziaływania na opinię społeczną	Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

		dziennikarskich, kierowniczych i w strukturach zarządczych spółek radiofonii i telewizji	audiowizualnych, które mają wpływ na dobór i sposób prezentowania treści.	oraz ze względu na zasadę równego traktowania. Temat równości płci na stanowiskach decyzyjnych organizacji medialnych w 27 państwach członkowskich UE był przedmiotem badań European Institute for Gender Equality (EIGE) w ramach irlandzkiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej (pierwsza połowa 2013 roku). Były to badania porównawcze, przeprowadzone na ograniczonej próbie badawczej. W opinii KRRiT, celowe byłoby przeprowadzenie pogłębionego krajowego badania na większej próbie oraz z uwzględnieniem aktualnych danych w tym zakresie.	Departament Strategii Biura KRRiT
32.	15.	Dyskryminacja kobiet, powracających do pracy po urlopie macierzyńskim lub wychowawczym w zakresie awansu oraz podwyższenia wynagrodzenia.	Celem powinno być zbadanie czy i w jakim stopniu Polki doświadczają barier w zakresie możliwości uzyskania awansu oraz zmiany wynagrodzenia po powrocie do pracy z urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego.	Przeprowadzenie badań pozwoliłoby na uzyskanie obrazu sytuacji kobiet powracających do pracy po urlopie macierzyńskim lub wychowawczym w zakresie awansu oraz podwyższenia wynagrodzenia, a następnie podjęcia ewentualnych działań w zależności od wyniku przeprowadzonych badań.	Ministerstwo Finansów
33.	16.	Zjawisko molestowania i molestowania seksualnego na uczelniach wyższych		Zbadanie w środowisku akademickim skali i charakteru zjawiska molestowania i molestowania seksualnego jako form dyskryminacji jest uzasadnione z kilku względów. Szkolnictwo wyższe (zarówno państwowe, jak i prywatne) to ważny sektor zatrudnienia, charakteryzujący się dużą autonomią i hermetycznością oraz bardzo hierarchiczną strukturą relacji pracowniczych. Jest to ponadto środowisko bardzo zróżnicowane, by wziąć pod uwagę chociażby takie kryteria jak płeć, wiek, poglądy polityczne, niepełnosprawność czy pochodzenie narodowe. Czynniki te mogą potencjalnie sprzyjać zachowaniom o charakterze dyskryminacyjnym. Należy ponadto zbadać istnienie zjawiska molestowania i molestowania seksualnego w obrębie relacji „wykładowca-student”, w której występuje faktyczny element podległości przypominający pod pewnymi względami stosunek zależności służbowej. Zważywszy na fakt, że osoby pozostające w takiej relacji nie są chronione ustawowo przed molestowaniem i	Poznańskie Centrum Praw Człowieka

				<p>molestowaniem seksualnym, warto dokonać analizy ilościowej i jakościowej tego zjawiska. Pozwoli ona m.in. ustalić czy i w jakim zakresie wskazanym byłoby podjęcie kroków prawnych w celu wprowadzenia instrumentów ochrony prawnej ofiar tego typu zachowań dyskryminacyjnych. Należy podkreślić, że na mocy art. 40 Konwencji RE o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, państwo-strona jest zobowiązane do wprowadzenia odpowiednich instrumentów ochrony przed molestowaniem seksualnym, które jak dotąd są dostępne w Polsce jedynie na gruncie prawa pracy.</p>	
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
34.	1.	<p>Dyskryminacja społeczności romskiej na rynku pracy <i>(pochodzenie etniczne)</i></p>	<p>Głównym celem badania byłoby określenie przyczyn tak niskiego wskaźnika zatrudnienia przedstawicieli i przedstawielek tej społeczności.</p>	<p>1. Od lat 90-tych prawie każdego roku CBOS prowadzi badania dot. stosunku Polaków do innych narodów, stosunku Polaków do mniejszości itp., z których wynika, że niezmiennie Romowie to najbardziej nie lubiana grupa. Niestety badania ograniczają się do badania poziomu sympatii, bez wnikania jakie są tego przyczyny i skutki.</p> <p>2. Poza wspomnianymi badaniami CBOS i badaniami wykonywanymi przez organizacje głównie romskie (niestety ostatnie są z lat 2006/2007), nie ma w Polsce badań analizujących trudną sytuację tej grupy na rynku pracy, a co za tym idzie w dostępie do dóbr i usług. Nie ma badań analizujących, na ile spowodowane jest to uprzedzeniami i dyskryminacją tej mniejszości etnicznej, a w związku z tym jakie działania można podjąć by zmienić te sytuację. Co więcej w Programie Integracji Społeczności Romskiej na lata 2014-2020, również nie ma odwołania do żadnych badań i analiz związanych z przyczynami ich trudnej sytuacji, co powinno warunkować opracowanie programu</p>	<p>Fundacja RÓWNOŚĆ.INFO</p>

				<p>przeciwdziałania wykluczeniu, nierównemu traktowaniu itp.</p> <p>3. Badania analizujące sytuację tej społeczności przeprowadzane są głównie przez Agencję Praw Podstawowych na poziomie europejskim co w niewielkim stopniu pokazuje sytuację tej społeczności w Polsce.</p> <p>4. Takie badania przeprowadzone w skali ogólnopolskiej, analizujące przyczyny uprzedzeń i dyskryminacji oraz ich skutków i wpływu na sytuację na rynku pracy tej społeczności umożliwi sformułowanie wniosków i rekomendacji, które pomogą organizacjom i instytucjom publicznym na podejmowanie działań, które mogą mieć realny wpływ na poprawę ich sytuacji.</p> <p>5. Dlaczego rynek pracy? Ponieważ praca lub jej brak warunkuje pozostałe sfery życia. Co ważne istotne byłoby przeanalizowanie w jakiej formie (legalnie/nielegalnie, umowa o pracę/cywilno-prawna), jakie wynagrodzenie, w jakim wymiarze, czy są płacone świadczenia itp. - pod kątem nie/równego traktowania. Trudności z uzyskaniem pracy przez przedstawicieli/ki tej społeczności mogą realnie wpływać na warunki ich pracy po jej uzyskaniu.</p>	
35.	2.	<p>Dyskryminacja ze względu na narodowość na rynku pracy (nawiązanie stosunku pracy z jednostkami samorządowymi lub budżetowanymi samorządowo)</p>	<p>Odpowiedź na pytania:</p> <p>czy samorzady dyskryminują imigrantów/ki bez polskiego obywatelstwa w nawiązaniu stosunku pracy?</p> <p>czy ogłoszenia o pracę (w instytucjach kultury, oświacie i innych), w których wymaganiem numer jeden jest polskie obywatelstwo, to dyskryminacja?</p>	<p>Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek przeprowadzało w Gdyni interwencję związaną z wymaganiami, w ogłoszeniu o pracę przez instytucję publiczną, obywatelstwa polskiego. Wykazaliśmy, że ani ustawa o samorządzie ani inne dokumenty nie nakazują posiadania obywatelstwa, jedynie udokumentowanej znajomości języka polskiego. Nasza interwencja zakończyła się sukcesem i treść ogłoszenia została zmieniona, po czym w tym samym tygodniu ukazało się inne ogłoszenie, które znów wymagało obywatelstwa polskiego. Takie badanie byłoby bardzo ważne, ponieważ samorząd:</p> <p>a) zatrudnia bardzo wielu pracowników (w Gdyni 34% osób aktywnych zawodowo zatrudnionych jest w sektorze publicznym),</p> <p>b) modeluje relacje pracownik - pracodawca, i jeśli samorząd</p>	<p>Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek, Gdańsk</p>

				<p>narusza ustawę o równym traktowaniu, i zaniża standardy, to trudno oczekiwać, by prywatni pracodawcy je szanowali.</p> <p>Zakładamy, że analogiczna sytuacja występuje w całej Polsce.</p>	
36.	3.	<p>Profilowanie rasowe, jako narzędzie polityki bezpieczeństwa publicznego.</p> <p><i>(religia, światopogląd) wyznanie,</i></p>	<p>Poznanie praktyki stosowania przepisów dot. bezpieczeństwa publicznego, w którą zaangażowane są takie instrumenty jak profilowanie rasowe. Poznanie procedur organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo publiczne oraz problemów z przekraczaniem prawa, które nosi znamiona dyskryminacji rasowej/etnicznej.</p>	<p>Od jakiegoś czasu do organizacji pozarządowych wpływają skargi lub sygnały o tym, że działania władz publicznych zobowiązanych do gwarantowania bezpieczeństwa publicznego (w tym przeciwdziałania terroryzmowi) nie spełniają standardów antydyskryminacyjnych, tj. nadmiernie skupiają się na gromadzeniu danych dotyczących rasy/pochodzenia etnicznego.</p>	<p>Polskie Towarzystwo Prawa Antydyskryminacyjnego</p>
37.	4.	<p>Dyskryminacja cudzoziemców - badanie uprzedzeń wśród funkcjonariuszy Straży Granicznej i Policji, ich przyczyn i skutków.</p>	<p>Głównym celem jest zbadanie występowania uprzedzeń w stosunku do osób odmiennego koloru skóry, pochodzenia etnicznego, narodowości wśród funkcjonariuszy organów ścigania (Straży Granicznej, Policji), ich przyczyn oraz skutków. Kluczowe pytania, które wymagają przemyślenia to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w czym przejawiają się uprzedzenia oraz czym są warunkowane (stażem pracy, miejscem wykonywania pracy, wiekiem funkcjonariuszy, wykształceniem, brakiem doświadczenia w pracy z cudzoziemcami), - jakie niosą za sobą konsekwencje 	<p>Do Stowarzyszenia Interwencji Prawnej zgłaszają się cudzoziemcy, którzy mają wiele doświadczeń w kontaktach z funkcjonariuszami Policji i Straży Granicznej. Niestety w większości nasi klienci negatywnie oceniają te kontakty. Przeprowadzenie badań będzie dobrą podstawą do wyjścia z programami edukacyjnymi skierowanymi do funkcjonariuszy. Funkcjonariusze biorą bowiem udział w różnego typu szkoleniach doskonalących umiejętności pracy w wielokulturowym środowisku, w związku z czym warto sprawdzić, jakie mają one realnie przełożenie na ich pracę.</p>	<p>Stowarzyszenie Interwencji Prawnej</p>

			dla cudzoziemców (np. zmniejszenie zaufania do organów ścigania, obawy przed zgłaszaniem przestępstw).		
38.	5.	Dyskryminacja uchodźców w dostępie do mieszkań z zasobów lokalowych dzielnic m.st. Warszawy i ew. innych gmin w których zamieszkuje duża liczba uchodźców (z zastrzeżeniem, że doświadczenie SIP dotyczy przede wszystkim Warszawy).	Sprawdzenie, czy w przypadku uchodźców ubiegających się o przyznanie mieszkań z zasobów lokalowych na zasadach ogólnych (nie dot. tzw. konkursu WCPR) stosowane są te same standardy i procedury, co wobec obywateli i czy nie dochodzi do nierównego traktowania.	<p>Uchodźcy to grupa szczególnie narażona na wykluczenie mieszkaniowe i zagrożona bezdomnością. Z badań UNHCR wynika, że tylko 20% uchodźców w Polsce ma zapewniony stabilny i bezpieczny dach nad głową (za: http://www.unhcr-centraleurope.org/pl/pdf/co-robimy/promowanie-integracji/bezdomnosc-uchodzcow-w-polsce-2012.html; zob. też K. Wysińska, „Czyj jest ten kawałek podłogi? Wyniki badań dyskryminacji uchodźców w dostępie do mieszkań” oraz „Niewidzialni i niepoliczalni – rodzaje i skala bezdomności uchodźców i osób „w procedurze”, [w] red. W. Klaus, „Bezpieczny dom? Przemoc fizyczna i symboliczna wobec uchodźczyń i uchodźców”, SIP, Warszawa 2014, s.335-386: http://interwencjaprawna.pl/wp-content/uploads/bezpieczny-dom.pdf).</p> <p>Zdajemy sobie sprawę, że trudny dostęp do mieszkań z zasobów lokalowych gmin to problem ogólnospołeczny w Polsce. Nie domagamy się zatem żadnego szczególnego traktowania uchodźców w tej kwestii, a jedynie zapewnienia, by przy ubieganiu się o mieszkania z zasobów lokalowych, byli traktowani tak samo jak obywatele polscy. Tymczasem, z naszych codziennych obserwacji wynika m.in., że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymaga się od nich dołączania dokumentów, których nie wymaga się od innych, - przeciąga się w nieskończoność przedłożenie sprawy do zaopiniowania przez Komisję Mieszkaniową, - Komisja Mieszkaniowa negatywnie opiniuje wnioski uchodźców mimo spełnienia przez nich wszystkich „twardych” kryteriów, itd. <p>Dlatego ważne wydaje nam się przeprowadzenie takiego badania.</p>	Stowarzyszenie Interwencji Prawnej

Religia, wyznanie, światopogląd					
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
39.	1.	Dyskryminacja młodzieży w zakresie dostępu do edukacji seksualnej, ograniczanie dostępu do wiedzy o nowoczesnych formach antykoncepcji. <i>(płeć, światopogląd, wiek, orientacja seksualna)</i>	<p>Sprawdzenie za pomocą badań jakościowych do jakiego rodzaju edukacji seksualnej dostęp ma dziś młodzież: czy jest to edukacja rzetelna, czy może edukacja promująca jeden światopogląd, a dyskryminująca inny, czy edukacją zajmują się wykwalifikowani nauczyciele, z jakich pomocy naukowych (m.in. podręczników) korzystają.</p> <p>Sprawdzenie za pomocą metod badań ilościowych, jaki odsetek uczniów w Polsce ma dostęp do rzetelnej, nie opartej na uprzedzeniach, nie dyskryminującej ze względu na światopogląd i wyznanie wiedzy z zakresu edukacji seksualnej.</p>	Młodzież jest dyskryminowana ze względu na światopogląd i płeć. Edukacja seksualna, która jest jej oferowana, to często brak edukacji, to wychowanie kobiet do uległości, to promowanie jednego, katolickiego wzorca antykoncepcji, to brak dostępu do rzetelnej wiedzy o seksualności. RPO powinien zadbać o prawo młodzieży do wiedzy, w tym wiedzy o ciele człowieka, o procesach w nich zachodzących, wiedzy do mówienia o seksualności, wiedzy o metodach zapobiegania niechcianej ciąży. Dotychczasowe badania, prowadzone m.in. przez organizację Ponton, pokazują katastrofalny stan edukacji seksualnej w Polsce. Przyczyną jest zawłaszczanie tej dziedziny wiedzy przez jeden światopogląd, czego konsekwencją jest dyskryminacja młodzieży w tym szczególnie dyskryminacja kobiet, które bez wiedzy o antykoncepcji, bez wiedzy o tym, jak walczyć o prawo do tego, by partner respektował jej potrzeby i oczekiwania, skazana jest na uprzedmiotowienie. Badania pokazują też, że w dostępnej, nierzetelnej edukacji seksualnej, nie ma najczęściej miejsca na powiedzenie o innych orientacjach seksualnych. Pomijanie tego tematu jest dyskryminacją ze względu na orientację i prowadzi do stygmatyzacji osób o innej orientacji w trudnym momencie życia, w czasie kiedy młodzi ludzie odkrywają własną seksualność.	Stowarzyszenie im. Stanisława Brzozowskiego / Krytyka Polityczna
40.	2.	Nierówne traktowanie w miejscu pracy ze względu na religię. (Przez nierówne traktowanie rozumie się nie tylko określone działania ale również	1. Monitoring ustaw: realizacja zapisów prawnych dotyczących dyskryminacji ze względu na religię (W jakim zakresie realizowane jest w Polsce prawo dotyczące równego traktowania ze względu na wyznanie?)	Polskie prawo zakazuje nierównego traktowania ze względu na wyznawaną religię. Takie zapisy znajdują się między innymi w: (1) Ustawie z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks karny, Dz. U. z 1997, Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), (2) Ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, Dz. U. z 1998, Nr 21, poz. 94 z późn. zm., (3) Ustawie z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w	Katolicka Agencja Informacyjna

		<p>psychiczną presję. Przez miejsce pracy rozumie się zarówno sytuacje związane z rekrutacją pracowników, jak również realizowanie stosunku pracy w różnych jego etapach np. wynagrodzenie, awans).</p>	<p>2. Sprawdzenie stanu wiedzy na temat praw związanych z wyznawaną religią (W jakim zakresie przedstawiciele grup religijnych znają i rozumieją przysługujące im prawa jako wyznawców religii w miejscu pracy?)</p> <p>3. Sprawdzenie czy występuje nierówne traktowanie ze względu na religię (Czy są [i jeśli tak, to jakie] najczęstsze przejawy łamania tego prawa?)</p> <p>4. Zdiagnozowanie skali występowania (Jaka jest szacunkowa liczba osób, których to zjawisko dotyczy?)</p> <p>5. Określenie kontekstów występowania zjawiska (Czy można wskazać, jakich stanowisk pracy zjawisko to dotyczy? W jakich sytuacjach w pracy ono występuje?),</p> <p>6. Określenie środowiska występowania zjawiska (Czy można wskazać, rodzaj miejsca pracy oraz charakter zatrudnienia w miejscu pracy, którego dotyczy zjawisko nierównego traktowania?)</p> <p>7. Określenie źródła stereotypów i nierównego traktowania (Jakie są motywy nierównego traktowania przedstawicieli poszczególnych wyznań w Polsce?)</p> <p>8. Narracje nt. grup religijnych w środowiskach pracy (Jakie schematy</p>	<p>zakresie równego traktowania, Dz. U. z 2010 r., Nr 254, poz. 1700. Ten ostatni dokument wskazuje bezpośrednio na zakaz nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na religię, wyznanie, światopogląd w zakresie m.in. usług rynku pracy.</p> <p>Mimo to są podstawy, aby przypuszczać, że w polskim społeczeństwie dochodzi do nierównego traktowania ze względu na wyznawaną religię.</p> <p>Podstawą do tego założenia jest socjologiczna obserwacja polskiego społeczeństwa. Wskazuje ona, że tradycyjnie wysoka religijność Polaków w ciągu ostatnich lat zderzana jest z intensywnymi procesami modernizacyjnymi, obejmującymi funkcjonowanie gospodarstw domowych, sferę ekonomiczną oraz publiczną. U podstaw procesów modernizacyjnych leżą w dużej mierze: rynek pracy oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw prywatnych.</p> <p>W takiej sytuacji szczególnie na rynku pracy religia może być traktowana jako „cecha negatywna”, stanowiąca przeszkodę nie tylko w osobistej karierze zawodowej, ale również całego przedsiębiorstwa, a nawet modernizacji kraju.</p> <p>Ponadto wydaje się, że ze względu na sprzężenie religijności oraz polityki, problem nierównego traktowania ze względu na religię dotyczyć może również zatrudnienia w sektorze publicznym. Religijność bywa bowiem często niemal utożsamiana z preferencjami politycznymi.</p> <p>Kontekstem do tych społecznych napięć jest przekaz medialny, który nierzadko zaszczepia oraz utrwała stereotypowe obrazy religii oraz osób wierzących.</p>	
--	--	---	--	--	--

			myślenia wyznaczają stosunek do przedstawicieli grup religijnych w miejscu pracy?)		
Różne					
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
41.	1.	Dialog obywatelski na obszarach wiejskich. <i>(pochodzenie etniczne, religia, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek, orientacja seksualna)</i>	Diagnoza przyczyn braku instytucji dialogu obywatelskiego.	W lokalnych zbiorowościach terytorialnych często występuje zjawisko dyskryminacji lub wykluczenia z udziału w życiu publicznym ze względu na brak afiliacji politycznej, nepotyzm lub wyznanie. Ustawa wprowadzająca możliwość rad pożytku publicznego ma charakter fakultatywny i jest traktowana przez lokalne władze jako dodatkowe ciało kontrolujące/zagrażające pozycji wójta lub burmistrza.	Instytut Socjologii UMCS w Lublinie
42.	2.	Dyskryminacja ludzi wyznających wiarę katolicką i obywateli nie zgadzających się z polityką Rządu w Polsce. Dyskryminacja osób heteroseksualnych przez lobby homoseksualne i wszelkie instytucje promujące te zachowania. Łamanie prawa obywatela do wolnych wyborów przez władze wykonawczą i sądowniczą. <i>(narodowość, religia, wyznanie, światopogląd)</i>	Zbadanie wpływu wymienionych w tematach działań na zdrowie obywateli, na budżet kraju bieżący i w perspektywie np. 20-50 lat oraz zbadanie wpływu wszystkich działań na trwałość instytucji Państwa i niepodległość.	Należy dostrzec takie działania jak: podpisanie Konwencji o zapobieganiu przemocy, dopuszczanie do szkół i przedszkoli organizacji typu Ponton, emitowanie tendencyjnych programów informacyjnych, publicystycznych i politycznych w telewizji publicznej (dobór zapraszanych gości, stronniczość redaktorów, podział rynku medialnego - dotacje, reklamy, przyznawanie koncesji np. na multipleksie), a także finansowanie aborcji prenatalnej i metody in vitro, dopuszczanie środków trujących do wolnego obiegu (pigułka dzień po), zmuszanie pielęgniarek, lekarzy i aptekarzy do łamania klauzuli sumienia. Niezauważanie tych problemów i wielu innych dyskryminujących ludzi wyznających wiarę katolicką, heteroseksualnych w Polsce może doprowadzić do zniszczenia Państwa Polskiego i spowodowanie zniknięcia fizycznego z map.	J. B.
43.	3.	Dyskryminacja w dostępie	Poznanie barier prawnych i	Od kilku lat mnożą się przypadki dyskryminacji przez firmy	Polskie Towarzystwo

		<p>do usług ubezpieczeniowych głównie w odniesieniu do osób z wirusem HIV i innymi chorobami, oraz partnerów tej samej płci.</p> <p><i>(niepełnosprawność, orientacja seksualna, stan zdrowia, światopogląd)</i></p>	<p>praktycznych utrudniających korzystanie z powszechnie oferowanych usług na rynku ubezpieczeniowym.</p>	<p>ubezpieczeniowe osób z wirusem HIV i partnerów jedнопłciowych. Ubezpieczyciele w ogólnych warunkach ubezpieczenia, zawierają dyskryminacyjne klauzule, które w ewidentny sposób, bezprawnie, wykluczają osoby z niektórymi schorzeniami z możliwości ubezpieczenia.</p> <p>Podobnie dzieje się przy ubezpieczeniach członków rodzin w związkach partnerskich osób tej samej płci. Ich oferowane ubezpieczenia nie obejmują. Ograniczenia ubezpieczycieli nie dotyczą natomiast osób różnej płci, także żyjących w związku partnerskim (konkubinacie).</p>	<p>Prawa Antydyskryminacyjnego</p>
44.	4.	<p>Dyskryminacja nieheteroseksualnych kobiet z niepełnosprawnościami.</p> <p><i>płeć, niepełnosprawność, wiek, orientacja seksualna</i></p>	<p>Celem badania jest poznanie przejawów, przyczyn i skutków dyskryminacji wobec nieheteroseksualnych kobiet z niepełnosprawnościami.</p>	<p>Problem dyskryminacji nieheteroseksualnych kobiet z niepełnosprawnościami nigdzie nie jest poruszany. Trudno znaleźć badania na ten temat. Brakuje też organizacji, które mówią o problemie. Kobiety te postrzegane są przez pryzmat niepełnosprawności, co ma ogromny wpływ na ich funkcjonowanie w społeczeństwie. Wydaje się jakby tematu orientacji seksualnej w tej grupie nie było. Są badania na temat seksualności, ale mało się o tym mówi. Należy zbadać jak sobie radzą z tym w życiu, czy mówią o swojej orientacji i jakie to ma skutki.</p>	<p>Stowarzyszenie Strefa Wenus z Milo</p>
45.	5.	<p>Badanie poziomu wiedzy studentów studiów humanistycznych przygotowujących do pracy w służbach społecznych na temat handlu ludźmi.</p> <p>- identyfikacji ofiar, stanu prawnego, procedury h.l, uprawnień i potrzeb ofiar. Badania będą przeprowadzone w trzech miastach.</p> <p><i>płeć, rasa, pochodzenie etniczne, narodowość,</i></p>	<p>Ofiary handlu ludźmi są dyskryminowane z uwagi na płeć, pochodzenie, poziom wykształcenia, religię. Ze swoich praw mogą skorzystać dopiero po zidentyfikowaniu, uznaniu ich za ofiary, co jest kluczowym problemem. Celem badania jest dowiedzenie się w jakim stopniu przyszli pracownicy służb społecznych są przygotowani do pracy z tematem handlu ludźmi.</p>	<p>Z badań dotychczas prowadzonych wynika że służby społeczne niewiele wiedzą o handlu ludźmi. Tymczasem Ustawa o Pomocy Społecznej wskazuje ofiary handlu ludźmi jako uprawnione do pomocy. Badania mają na celu sprawdzenie jaki jest poziom wiedzy przyszłych pracowników służb społecznych.</p> <p>Jako wartość dodatkową badania będą też miały cel edukacyjny.</p>	<p>La Strada Fundacja przeciwko handlowi ludźmi</p>

		<i>religia, obyczaje – prostytutka</i>			
46.	6.	Problem tzw. ciemnej liczby w zgłaszaniu przestępstw z nienawiści. <i>płeć, rasa, pochodzenie etniczne, narodowość, religia, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek, orientacja seksualna</i>	Celem badania byłoby oszacowanie skali problemu ciemnej liczby w poszczególnych mniejszościach społecznych w oparciu o badanie ilościowe przeprowadzone wśród członków tych społeczności.	Rzetelna informacja dotycząca skali zjawiska niezgłaszania przestępstw z nienawiści w poszczególnych grupach stanowiłaby niezwykle cenne uzupełnienie danych posiadanych przez rozmaite podmioty zajmujące się monitorowaniem przestępstw z nienawiści. Dane te pozwoliłyby również na trafniejszy wybór grup, które wymagałyby szczególnej troski w obszarze zwalczania przestępstw z nienawiści ze strony władz państwowych i organizacji pozarządowych. Nie do przecenienia pozostaje także wpływ, jakie wyniki tego badania mogłyby wywrzeć na świadomość społeczną o przestępstwach z nienawiści w Polsce.	Zespół do spraw Ochrony Praw Człowieka Departament Kontroli, Skarg i Wniosków Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
47.	7.	Przemoc i przemoc domowa na obszarach wiejskich	Scharakteryzowanie zjawiska przemocy i przemocy domowej wobec: kobiet, dzieci, mężczyzn, osób starszych, występującego na obszarach wiejskich. Dostarczenie wiedzy na temat zjawiska przemocy i przemocy domowej z uwzględnieniem: - specyfiki przemocy ze względu na płeć oraz - sytuacji osób narażonych na dyskryminację (w tym wielokrotną). Ocena świadomości społecznej mieszkańców obszarów wiejskich w kontekście zjawiska przemocy i przemocy domowej. Sformułowanie wytycznych w zakresie działań pomocowych dla ofiar przemocy z uwzględnieniem powyższych specyfik.	W listopadzie 2014 r. Komitet ds. Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet (CEDAW) sformułował dla Polski rekomendacje m.in. w sprawie przeciwdziałania przemocy wobec kobiet. Tym samym Rząd zobligowany został do monitorowania sytuacji w tym obszarze i podejmowania działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy. Powyższa problematyka, w stosunku do mieszkańców wsi, pozostawała poza zakresem badań lub była podejmowana incydentalnie. Zachodzi więc potrzeba podjęcia prac w tym zakresie.	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Wiek					
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
48.	1.	Wizerunek osób starszych w mediach <i>(płeć, niepełnosprawność)</i>	Celem badania będzie charakterystyka wizerunku osób starszych i starości w mediach ze szczególnym uwzględnieniem stereotypów dot. płci, niepełnosprawności, statusu społecznego. Badaniem będziemy chcieli odpowiedzieć na pytanie czy osoby starsze są równie często i podobnie prezentowane jak inne grupy wiekowe i w jakich kontekstach. Celem przeprowadzanej analizy będzie badanie postaw dyskryminujących osoby starsze poprzez przedstawianie ich ról społecznych (kobiety/mężczyźni, wiek), zachowań charakterystycznych dla płci i wieku, wykonywanych zawodów, cech osobowości, wyglądu zewnętrznego, niepełnosprawności.	Zdobycie wiedzy o sposobach pokazywania osób starszych i ich postrzeganiu w społeczeństwie pozwoli na: - przeciwdziałanie dyskryminacji ze względu na wiek i zmiana wizerunku osób starszych i starości w mediach poprzez wskazywanie postaw i zachowań dyskryminacyjnych; - przeciwdziałanie i zapobieganie tworzeniu takich postaw poprzez uświadamianie skali przyzwolenia społecznego na ich funkcjonowanie (również wśród samych dyskryminowanych); - kreowanie postaw tolerancji i wydobywanie wartości płynących z różnorodności; - przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez propagowanie zasad i wartości wynikających z równości; - promowanie dobrych wzorców i piętnowanie złych ze wskazaniem na ich skutki społeczne w różnych skalach; - uświadamianie i wzmacnianie wartości wynikających z doświadczenia życiowego osób starszych jako alternatywa dla powszechnego i propagowanego jako słuszny i zasadny kultu młodości; - zmiana krzywdzących i niebezpiecznych społecznie stereotypów i zachowań dot. osób starszych i starości; - wykorzystanie potencjału grupy wiekowej 50+ (zawodowego, wolontarystycznego, intelektualnego); - uwrażliwienie opinii publicznej na problemy starości i niepełnosprawności; - dążenie do zintegrowania społeczeństwa wszystkich generacji;	Fundacja Generacja Koalicja na Rzecz Równych Szans http://www.ptpa.org.pl/koalicja Forum 50+ http://www.forum50.org/a/przegląd-organizacji-członkowskich-forum-50/fundacja-generacja/0 https://www.facebook.com/FundacjaGeneracja www.fundacijageneracja.pl

				- budowanie „społeczeństwa dla ludzi w każdym wieku”	
49.	2.	Status nasciturusa jako pacjenta	<p>Celem badawczym byłoby określenie statusu prawnego nasciturusa, jego praw w zakresie opieki medycznej, obowiązków RPP w zakresie ochrony praw nasciturusa. Ponadto przeprowadzenie badań empirycznych w sektorze medycznym odnośnie sposobu traktowania dzieci, które przeżyły aborcję.</p> <p>Status nasciturusa jako pacjenta jest dyskutowany obecnie w Radzie Europy. Zagadnienie to trafiło pod obrady Rady Europy w związku z odmową w niektórych krajach członkowskich opieki medycznej dzieciom, które przeżyły aborcję. Wydaje się, że zagadnienie to mieści się w ramach dyskryminacji ze względu na wiek.</p>	Temat ten stosunkowo niedawno trafił pod obrady Rady Europy za sprawą raportu przygotowanego przez organizację ekspercką w zakresie praw człowieka European Center for Law and Justice. Wydaje się, że w Polsce nigdy nie przeprowadzono szeroko zakrojonych badań w tym zakresie.	Instytut Politologii Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszwie
50.	3.	Dyskryminacja kobiet 45+ (i więcej) na rynku pracy.	Poznanie zasięgu zjawiska, jego przyczyn (motywacji potencjalnych pracodawców) oraz ew. wskazanie możliwości zmiany istniejącego stanu rzeczy . Próba poszukania rozwiązań.	RPO powinien przeprowadzić badania na powyższy temat, ponieważ zjawisko to nie zostało opisane. Tymczasem kobiety w wieku 45+ (a zwłaszcza 50+), w tym także te, posiadające wysokie kwalifikacje, nie mogą znaleźć zatrudnienia. Zjawisko to będzie narastało w całkowitej sprzeczności do ustawowego (wydłużonego) wieku emerytalnego.	Stowarzyszenie Inicjatyw Kobięcych
Inne					
Lp.	Lp.	Temat	Cel badawczy	Uzasadnienie	Instytucja/ Organizacja zgłaszająca
51.	1.	Dyskryminowanie babć i	Celem badania jest:	Przepisy odnoszące się do kontaktów dzieci z rodzicami	Stowarzyszenie

		<p>dziadków ojczystych, w sytuacji rozwodu czy rozpadu rodzin ich synów, przez Sądy rodzinne i instytucje państwowe jak RODK, biegłych sądowych przez pozbawienie ich prawa do kontaktów, lub drastyczne ograniczanie kontaktów z wnukami.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. uzyskanie rzeczywistego obrazu łamania prawa dzieci (po rozstaniu się ich rodziców) do kontaktu z dziadkami ojczystymi oraz wpływu zerwania więzi rodzinnych z dziadkami na rozwój fizyczny i psychiczny dziecka, 2. Badanie skali naruszenia godności dziadków i babć ojczystych, przez kierowanie ich na badania psychologiczne, w celu ustalenia zasadności ich kontaktów z wnukami. 3. Ustalenie liczby opinii RODK z wnioskiem biegłych o pozbawienie dzieci kontaktów z dziadkami ojczystymi na skutek braku więzi (szczególnie wtedy, gdy przez długie okresy czasu na skutek działań matki dzieci tj. rodzica bezpośrednio sprawującego pieczę nad dzieckiem, dziadkowie ojczyści byli pozbawieni jakiegokolwiek kontaktu z wnukami). 4. Ustalenie skali zjawiska odmowy ustalenia kontaktów dziadków ojczystych z wnukami przez Sąd, wobec całkowitego zerwania więzi, na skutek alienowania ich przez matkę tj. rodzica bezpośrednio sprawującego pieczę nad dzieckiem 5. Ustalenie czasu trwania rozpraw o ustalenie kontaktów dziadków	<p>mają zastosowanie również do kontaktów rodzeństwa, dziadków, powinowatych w linii prostej, a także innych osób, jeżeli sprawowały one przez dłuższy czas pieczę nad dzieckiem. Prawo stanowi również, że rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Powinni umożliwić mu kontaktowanie się z jego krewnymi (dziadkami) przy właściwej ich postawie i korzystnym wpływie na dziecko. Kontakty te, wynikające często z silnych związków emocjonalnych, zwłaszcza dziadków z wnukami, mogą wpływać na lepsze wychowanie i rozwój duchowy dziecka oraz sprzyjają kontynuowaniu więzów wielopokoleniowej rodziny. Okazywanie przywiązania i dbałości o wnuki przez dziadków z obojga stron, nie tylko nie kłóci się z interesem dziecka, ale jest ono dla jego dobra. Uregulowanie tej kwestii na drodze sądowej nie ingeruje w zakres władzy rodzicielskiej, gdyż prawo do osobistej styczności z dzieckiem nie jest elementem władzy rodzicielskiej.</p> <p>Niestety, chociaż prawo rodzinne dopuszcza możliwość kontaktów dziadków z dzieckiem po rozwodzie rodziców, to przepisy nie są respektowane przez Sądy rodzinne. Dziadkowie ojczyści zmuszeni do zabiegania o kontakty z wnukami, (aby spełnić też swój obowiązek jaki nakłada na nich KRiO) są traktowani przez Sądy rodzinne jak potencjalnie źli, zaborczy ludzie, nawet wtedy gdy udowodnią, że przez lata bez zastrzeżeń opiekowali się wnukami, posiadają nieposzlakowaną opinię i często dorobek zawodowy w postaci pracy z dziećmi. Muszą latami udowadniać przed Sądem, że nadają się na dziadków dla swoich wnucząt. Są kierowani przez Sądy na upokarzające badania przez biegłych RODK (psychologiczne i pedagogiczne). Często uzyskują opinię biegłych RODK o odmowie ustalenia kontaktów z wnuczętami, wyłącznie z powodu braku więzi między nimi a wnuczętami(!), która to więź została zerwana na</p>	<p>Forum Matek Przeciw Dyskryminacji Ojców</p>
--	--	--	---	--	--

			<p>ojczystych z wnukami, skuteczności egzekucji tych kontaktów, odmowę zabezpieczenia kontaktów na czas trwania postępowania przez Sądy rodzinne - wpływu tych wszystkich czynników na utrwalanie zerwanych więzi, lub osłabienie tych więzi między dziećmi i ich dziadkami ojczystymi.</p>	<p>skutek alienacyjnych zachowań matki tj. rodzica, któremu pieczę nad dzieckiem powierzył Sąd.</p> <p>Tego nie muszą udowadniać ani występować o kontakty dziadkowie macierzyści, Sądy nie kierują dziadków macierzystych na badanie przez biegłych RODK ich kompetencji do „bycia babcią i dziadkiem”, ponieważ dzieciom po rozstaniu rodziców sądy natychmiast zabezpieczają pobyt z matkami, a rodzice matek i ich krewni mają nieograniczony dostęp do dzieci. Polski system wymiaru sprawiedliwości zbyt często pozbawiając dzieci zrównoważonego kontaktu z rodzicami, a tym samym z rodzinami pochodzenia z obojga stron (a co za tym idzie budowania ich tożsamości), nie dostrzega w tym naruszenia dobra dziecka, które powinno być priorytetem.</p> <p>Przeprowadzenie badań, pozwoli na uzyskanie rzetelnego obrazu łamania prawa dzieci do kontaktu z najbliższą rodziną ze strony obojga rodziców po ich rozejściu się, naruszania praw i godności dziadków ojczystych oraz nierównego ich traktowania przez Sądy. Pozwoli to uzmysłowić władzom skalę problemu, a co za tym idzie podjęcie działań dla przeciwdziałania dyskryminacji dziadków ojczystych, w kierunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przeciwdziałania alienowania dzieci od rodziny pochodzenia ojca, • skutecznej walki ze stereotypami. W sytuacji rozejścia się rodziców (separacja, rozwód, rozstanie) - promowanie zrównoważonej opieki obojga rodziców nad dzieckiem, jako najlepszego sposobu zabezpieczenia prawa dzieci do kontaktów z obojgiem rodziców i rodzin pochodzenia z obojga stron • podjęcie działań dla obrony rodziny - należy opracować skuteczną kontrolę i nadzór instytucji oraz osób powołanych do pomocy rodzinie, opracowanie i wdrożenie terapii dla rodziców alienujących.	
--	--	--	---	---	--

52.	2.	<p>Dyskryminowanie dzieci, których rodzice rozstali się przez ograniczanie prawa dzieci do kontaktu z rodzicem z którym dziecko nie mieszka.</p> <p>Do dyskryminacji dochodzi w sytuacji rozvodu czy rozejścia się rodziców przez sądy rodzinne i instytucje państwowe (w tym Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania), placówki medyczne placówki oświatowe.</p>	<p>Celem badania jest uzyskanie rzeczywistego obrazu łamania prawa dzieci do obojga rodziców (po ich rozstaniu się) oraz skutków ponoszonych przez dzieci, ograniczenia im kontaktu z jednym z rodziców, z którym dziecko nie mieszka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ustalenie liczby placówek medycznych, szkół i przedszkoli, które zabroniły kontaktu rodzicom (w ilu przypadkach, ojcom i w ilu matkom) z dzieckiem na terenie tych placówek, w wyniku stanowiska przekazanego przez Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania. 2. Ustalenie liczby placówek medycznych, szkół i przedszkoli, które odmówiły udzielenia rodzicom (w ilu przypadkach, ojcom i w ilu matkom) informacji dotyczącej ich dzieci przebywających na terenie tych placówek, 3. Ustalenie wykładni wyroków i postanowień sądowych w zakresie kontaktów dzieci z obojgiem rodziców, pod kątem stwierdzenia czy określone wyrokiem kontakty należy traktować jako bezwzględne minimum, czy też poza ustalonymi terminami obowiązuje bezwzględny zakaz kontaktów rodzica z dzieckiem, 	<p>Przeprowadzenie badań, pozwoli na uzyskanie rzetelnego obrazu łamania prawa dzieci do obojga rodziców, po ich rozejściu się. Pozwoli uzmysłowić władzom skalę problemu, a co za tym idzie podjęcie działań dla przeciwdziałania dyskryminacji dzieci, w kierunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przyspieszenia prac nad zmianą prawa rodzinnego, w celu wyeliminowania przepisów sprzyjających dyskryminowaniu jednego z rodziców • skutecznej walki ze stereotypami. W sytuacji rozejścia się rodziców (separacja, rozwód, rozstanie) - promowanie zrównoważonej opieki wspólnej obojga rodziców nad dzieckiem, jako najlepszego sposobu zabezpieczenia prawa dzieci do kontaktów z obojgiem rodziców.(opieka wspólna-naprzemienna-równoważna) • podjęcie działań dla obrony rodziny - należy opracować skuteczną kontrolę i nadzór instytucji oraz osób powołanych do pomocy rodzinie w wyżej wymienionych sytuacjach 	<p>Stowarzyszenie Forum Matek przeciw Dyskryminacji Ojców</p>
-----	----	--	--	--	---

			4. Analiza stanowisk w tym zakresie instytucji rządowych MS, RPD, RPO, PRdRT 5. Analiza wyroków sądowych w zakresie powierzenia władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom, z ustaleniem opieki równoważnej-wspólnej-naprzemiennej przez SO, ale z uwzględnieniem cofnięcia tej pieczy równoważnej przez SR (po upływie 1 roku, 2 lat) z ustaleniem komu (matce, ojcu) ograniczono-zawieszono-odebrano władzę rodzicielską i na czyj wniosek. Należy uwzględnić w ilu przypadkach ograniczenie-zawieszenie-odebranie praw nastąpiło na skutek rażących zaniedbań rodzica, a w ilu ograniczenie władzy rodzicielskiej nastąpiło na skutek braku porozumienia, lub konfliktu między rodzicami oraz czy sąd opiekuńczy zgodnie z art. 100 k.r.i.o udzielił pomocy rodzicom? 6. Ustalenie w ilu przypadkach sąd nie uwzględnił rozsądnych życzeń dziecka odnośnie jego miejsca zamieszkania z ojcem, lub z matką. 7. Analiza opinii sporządzonych przez RODK, oraz biegłych sądowych wydanych na zlecenie sądów rodzinnych, pod kątem (stereotypowych) sugestii powierzenia pieczy matce przy	

			<p>jednoczesnym ustaleniu porównywalnych predyspozycji wychowawczych obojga rodziców.</p> <p>8. Pozyskanie badań i opinii dotyczących oceny skutków stosowania opieki zrównoważonej (naprzemiennej) w innych krajach i w Polsce.</p> <p>9. Ustalenie liczby samobójstw dzieci oraz chorób psychicznych (depresji) dzieci, wywołanych decyzją o rozdzieleniu z jednym lub z obojgiem rodziców.</p> <p>Badanie dotyczące dyskryminowania dzieci w przedszkolach i szkołach, oraz w placówkach służby zdrowia, a zwłaszcza w szpitalach, przez naruszenie prawa dzieci do obojga rodziców, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. uniemożliwienie dzieciom kontaktu z obojgiem rodziców w tych placówkach, gdy rodzice żyją w rozłączeniu, gdy matka uczyni zastrzeżenie, 2. odmowę udzielenia obojgu rodzicom (żyjących w rozłączeniu) informacji dotyczących istotnych spraw dziecka do których należą wyniki edukacji i informacja o zdrowiu dziecka. 		
53.	3.	Dyskryminacja osób z uzależnieniem behawioralnym	Zbadanie równego traktowania osób z uzależnieniem behawioralnym i osób uzależnionych od alkoholu, narkotyków, w instytucjach	Osoby z uzależnieniami behawioralnymi nie są postrzegane np. w ustawie o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. (Dz.U. 2004 nr 64 poz. 593), jako te które wymagają pomocy, podobnej do tej jaką mają osoby uzależnione od alkoholu i	AP

			udzielających wsparcia w trudnych sytuacjach życiowych. Zbadanie równego traktowania uzależnień behawioralnych vs uzależnienia od alkoholu, narkotyków w orzecznictwie sądów.	narkotyków. Ważnym działaniem dla wsparcia osób z uzależnieniem behawioralnym jest Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, którego środki mogą być wykorzystywane m.in. na szkolenia terapeutów uzależnień. Niestety jak wynika z raportu Najwyższej Izby Kontroli z 2012 roku i parlamentarnych prób przesunięcia środków z Funduszu na inne cele, nadal nie jest rozumiany ekonomiczny i społeczny efekt powyższych uzależnień.	
54.	4.	Dostępność udziału w postępowaniach przed sądami administracyjnymi dla osób ubogich, zamieszkałych w miejscowościach innych niż stolice województw.	Celem powinno być zbadanie czy i w jakim stopniu osoby ubogie, zamieszkałe w miejscowościach innych niż stolice województw, doświadczają barier w zakresie dostępności udziału w postępowaniach przed sądami administracyjnymi.	Przeprowadzenie badań pozwoliłoby na uzyskanie informacji, czy takie zjawisko występuje oraz jego projekcji, a następnie podjęcia ewentualnych działań w zależności od wyniku przeprowadzonych badań.	Ministerstwo Finansów